

קב"ת

שבועון קבוצת יבנה

י"ב בשבט תשפ"ב - (14.1.22)

מגזרת נייר מעשה ידיה של נורית ברטוב. (פרטים בגיליון)

שבת פרשת בשלח, שבת "שירה"

כניסת השבת – 16: 36 צאת השבת – 17: 38

תפילת מנחה בימי החול – 16:50

שבת פר' בשלח, שבת "שירה"

16:36 - הדלקת נרות

16:50 - מנחה, קבלת שבת, ערבית

08:00 – שחרית.

13:00 - מנחה גדולה

16:36 - מנחה קטנה

17:38 - צאת השבת

שיעור בערב שבת

אלכס בקר

***

שיעור אחרי תפילת מוסף

נחמיה רפל

נושא

"סיפורי חסידים לפרשת בשלח"

שבת *life* !!!

מנחם טוב

* לחנה שבט להולדת הנין, בן עדן ואליסף מנחם, נכד למנוחה ועזרא.

תמונת השער

את מגזרת הנייר (70X50 ס"מ) בשער הגיליון יצרה נורית ברטוב, וזה סיפורה: בקיץ לפני כ-30 שנה הגעתי ליבנה. עוד לפני שפרקתי את התרמיל, בדרכי לחדרי, פגש אותי בשביל רכז התרבות דאז, אבי ששון, והציע לי להצטרף לוועדת התרבות. "כדאי לך" אמר, "זה יעזור לך בקליטה". עניתי לו: "אני מוכנה לפעול בכל ועדה חוץ מוועדת תרבות. הייתי בוועדת התרבות של הגרעין שלי ומיציתי..." הוא דבק במטרה ובסוף עשייתי איתו עסקה: הוא "משחרר" ואני אכין מגזרת נייר יפה לט"ו בשבט של אותה שנה. וכך מצאתי את עצמי בחודשי הקליטה הראשונים בקיבוץ, יושבת בחדרי ויוצרת את מגזרת הנייר.

קרוב לט"ו בשבט סיימתי את היצירה, והגיע זמנה של המגזרת להיתלות. "יש בר סמכא אחד בענייני טוב טעם ואסתטיקה ברחבי חדר האוכל, והוא רמי עפרוני", הסבירו לי. ניגשתי אל רמי וביחד בחרנו מיקום נאה, בכניסה לחדר האוכל, לתליית המגזרת. הוא התבונן במגזרת ובקריצה אמר לי: "אם זה לא יהיה תלוי כאן מחר, תמצאי אותה בסלון שלי"..." למחמאה יותר גדולה מזו לא יכולתי לצפות.

התמונה היתה תלויה כארבע שנים בלובי של חדר האוכל, ויום אחד היא נעלמה. חיפשתי. שאלתי. וכלום. אף אחד לא ידע איפה היא. ואז, ערב אחד, בעודי עושה "תור ערב", נכנסתי לחדר הניקוי של חדר האוכל ולהפתעתי, בפינת החדר עמדה, עצובה ושבורה, התמונה. הייתי מופתעת מאוד, אבל לפחות מצאתי את האבידה. שמעתי לעצתה של חברה חכמה, שהציעה לי לקחת את התמונה לביתי הפרטי. תיקנתי ומסגרתי את התמונה מחדש ומאז היא תלויה בסלון ביתי.

עונה לו: "מה תצעק אלי", אל תדאג, תמשיכו הלאה. צריך לדעת שבדיוק כמו שבונים שיר - וזו מלאכת אמנות, כך בונים נפש - וזו מלאכת אמונה. בני ישראל יוצאים ממצרים וכך יוצאת השירה, שהיא קולמוס הנפש, מן המיצר. כל תנועה של התחזקות ותקווה היא תו מהתווים של השיר, חלק מניגון. כל מחשבה שקטה, כל דמעה, כל קו של תקווה, כל עקשנות והתחזקות, כולם ייאספו, יולחנו ויתנגנו בכינורו של משיח, שמורכב משמונה נימין. ולמה שמונה? מכיוון ששירה שיוצאת מתוך הלב המלא באמונה היא מעל הטבע, והסיפרה שמונה מייצגת את המימד האינסופי - "אז ישיר משה" - אז בגימטריה: שמונה. אז תבינו איך כל מה שעשה ה', הכל לטובה. יש משהו בשירים שפותח, נותן לרגש לזרום. בני ישראל שרו כי הם הרגישו את הלב שלהם, שדחף אותם. השיר פרץ מתוכם.

איפה השיר שלנו? מתי אנחנו מבטאים את הרגשות שלנו לאלוהים? הרי כל כך הרבה דברים נפלאים הוא עושה עמנו בפרנסה, בבריאות, במשפחה, בתורה שמראה לנו את הדרך. אז למרות השאלות הרבות, אנו צריכים לחפש את הנקודות הללו, את קריעת ים סוף שה' עושה לנו בטובו, להסתכל עליהן, להרגיש אותן, ולהתחיל לשיר. לבד. בחדר, במקלחת. ואם עד עכשו לא עשינו זאת, נראה שזאת בדיוק השבת המתאימה להסתכל על החיים שלנו ולמצוא את השירה שעולה מהם. לסיום, "כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך".

נאחל לכולם בריאות טובה ושבת שקטה.

השבת נקרא את שירת הים. שבת מיוחדת, שבת עם משמעות. בפתח הדברים אני רוצה לשתף אתכם מהזיכרון על שבת זו בילדותי, בירושלים. אתחיל בזה שתמיד ידענו שתהיה תפילה חגיגית מיוחדת, עם פייטנים וחזנים שהוזמנו במיוחד לכבוד השבת הזאת. שבת שבה הקהילה והגבאים ניצלו את ההזדמנות לעשות חגיגה. בליל שבת תמיד הייתה קריאת שירת הבקשות, מיוחדת לשבת זו. לפנות בוקר בשעה 04:00, בית הכנסת התמלא באנשים, אורחים מכל האזורים בעיר, שהגיעו להתמוגג. וכמובן, עם אוכל מיוחד ושקיות לילדים. תמיד אכלנו בשבת זאת חיטה, וזכור לי שלפי המנהג פיזרנו על הגדרות לחם, חיטה ושעורים - לציפורים. מנהג זה לקוח ממדרש לפיו בעת קריעת ים סוף, בעלי הכנף שרו ועודדו את ישראל, לכן אנו מודים להם בשבת זו, על ידי שמוקירים אותם במזון. בתפילת שחרית לפני קריאת שירת הים היה פיוט מיוחד לשבת זאת: "אשירה כשירת משה שיר לא ינשא" וכו'. מנגינה מיוחדת הייתה לשירת הים בשבת זאת. כשמגיעים לקטע "תפל עליהם אימתה ופחד", משתנה המנגינה למרגשת במיוחד. אין ספק שכולם שרים ביחד את שירת הים, כך היא נהפכת למיוחדת ומרגשת יותר מאשר כשהיא נקראת בלחש ובמילמול עצמי.

השבת, גם בהפטרה אנו קוראים שירה, את שירת דבורה. הרי בני ישראל היו מותשים מכל העבודה הקשה, והם מנסים לראות קצת אור, מנסים לאחוז בתקווה, והמצרים רודפים אחריהם ואז, רואים ים ענק. איזה פחד אוחז בהם. ומשה צועק לאלוהים. והוא

דברי פרידה מניהול בית סביון / טובה פניני

בימים כאלה ידעתי שצריך למצוא מאיפה לשאוב את הכוח כדי להתרומם שוב, ולבצע את המשימה אליה אנו מחויבים - להעניק לדיירים את הטוב ביותר.

את הכוח הזה מצאתי כל כך הרבה פעמים בקרב צוות בית סביון, שהפך עבורי ממקבץ של אנשים שעובדים איתי יחד - לצוות של שותפים וחברים לדרך. אנשים יקרים, איתם יכולתי להתווכח בלהט, אך גם להתייצץ ולשתף.

צוות יקר, אני מלאת הערכה אליכם, על היכולת שלכם להעניק לכל אחד מן הדיירים את המתאים לו. למדתי מכם מה הם מקצועיות, מסירות, סבלנות וכבוד. אני מאחלת לכם שתמשיכו לתמוך זה בזה, ולקיים את ה"יחד" המיוחד שנבנה כאן דרך עבודתנו המשותפת.

עוד מקור ללמידה והשראה מצאתי אצלכם, דיירי בית סביון. למדתי מכם שיעור ענק על נחישות והתמדה, על כוחות הנפש שקיימים בכל אחד. נפעמתי תמיד לראות כיצד אתם מוצאים עוגנים בחייכם שנותנים לכם כוח, גם כשלא קל. יש מי ששואב כוח מטיפול גינה וטיפול בעציצים. יום יום משקה ומעשב, ונהנה לצאת ולהתבונן בהתחדשות של הטבע, בניצן קטן שלפתע מציץ, בפרח צבעוני שנפתח ובפרי שמבשיל. יש מי שמוצאות נחת ושלווה במלאכת יד - בבחירת צבעים ושילובם לכדי תמונה הרמונית ויפה. עבור אחרים, הלימוד היום-יומי, ההתפלפלות על סוגיות והעיון בספרים

לפני שבע שנים התחלתי את עבודתי כמנהלת בית סביון. אני זוכרת את הימים הראשונים, שהיו מלאים בחששות ובשאלות, בתחושה של אחריות גדולה, וברצון אדיר להתחיל בעשייה.

במבט לאחור על כל מה שעברתי כאן, בבית הזה, במשך השנים - אני יכולה להגיד בכנות שהיו אלה שבע שנים מופלאות ויפות, אך גם מאוד מאתגרות. שבע שנים בהן למדתי המון - על החיים, על אנשים, על מגבלות הגוף וכוחות הנפש, וגם על עצמי - באופן אישי.

אלה היו שנים של עליות ומורדות. היו ימים בהם הרגשתי סיפוק עצום; כשפרויקט שבו השקענו שעות של מחשבה יצא לפועל, כשהפקנו אירוע שהביא שמחה והנאה, כשדייר התאושש בעקבות טיפול נכון, כשהצלחנו לתת מענה לבני משפחה מודאגים.

בימים כאלה הרגשתי איך הלב מתמלא בשמחה על הזכות להיות חלק מהעשייה הנפלאה שמתרחשת בבית סביון. ימים כאלה לימדו אותי איך עבודה קשה והשקעה יכולים לשאת פרי מתוק, שנותן כוח להמשיך הלאה לימים הבאים.

אבל היו גם ימים קשים, מתישים ומייאשים; כשראינו דייר שהולך ודועך, הולך ונחלש. כשלווינו משפחה ברגעים של כאב גדול. כשלעיתים, העבודה הקשה שלנו - לא זכתה להערכה שלדעתנו היא הייתה ראויה לה, או כאשר החלטות שקיבלנו - לא התקבלו בהבנה.

אסיים בקטע יפהפה של יהודה עמיחי:

אָדָם יוֹצֵא מִבֵּית
וְהַבֵּית אֵינּוּ יוֹצֵא מִן הָאָדָם.
הוא נִשְׁאַר
על קירֹתָיו
וְעַל הַתְּלוּי בָּהֶם,
וְעַל חֲדָרָיו
וְדַלְתוֹתָיו הַנְּסָגְרוֹת בְּזִהְרֵי־הַיָּרֹת.
אוּ כִּי הַבֵּית מִתְרַחֵב וְהוֹלֵךְ
וְנִעְשָׂה לְדַרְכֵּים
שְׂבָהֶם יֵלֵךְ
זֶה שְׂנֵצֵא מִן הַבֵּית.

(מתוך הספר "ברוח הנוראה הזאת").

אני יוצאת מן הבית הזה אחרי שבע שנים,
אך הבית הזה ממשיך איתי הלאה.
הוא כבר חלק בלתי נפרד ממי שאני.

– הם שיוצרים עניין ונותנים כוח. יש כאלה
הנהנים מטיול בחוץ או משחייה בבריכה,
ממשחק ברידגי או מצפייה בתוכנית
טלוויזיה טובה. ועבור כולם, ללא יוצא מן
הכלל, ביקורים של בני משפחה וחברים
קרובים, ממלאים את הלב ומחיים את
הנפש.

לכם, דיירים יקרים, אני מאחלת שתזכו
תמיד למצוא את היפה והטוב שבחייכם
ולהודות עליהם.

ואחרונים חביבים - משפחות יקרות, תודה
על האמון שנתתם בי, על החיוך, על המילה
הטובה וההערכה. אני יודעת שלפעמים היו
גם חילוקי דעות ואף ביקורת, וגם מאלה
צמחתי ולמדתי. אני מקווה שאתם מאמינים
שבסופו של דבר כל מה שנעשה – נעשה מתוך
התחשבות במכלול השיקולים, ומתוך כוונה
לנהל את הבית הזה בצורה המיטבית.

בחינת הבריאות / שיחה עם דבורית

רוח הצוות והאווירה. יש מסירות אין קץ, 24/7 - לכל אחד ואחד. בנוסף, טובה ניווטה היטב בין הצרכים הרבים והשונים של דיירי הבית ובני ביתם. יש בבית פעילויות מגוונות ועשירות, מתוך רצון לשתף בפעילויות גם אנשים שמחוץ לבית סביון.

בתקופות מאתגרות כמו הקורונה וישומר החומות, הניהול הציב אתגרים לא פשוטים לדיירים ולצוות, וטובה תמרנה ברכות ובאיתנות בין הצרכים והדרישות והציעה פתרונות יצירתיים.

בעיניי, טובה, יחד עם הצוות הרפואי והסיעודי בבית סביון, הם שליחי מצווה של 'אל תשליכנו לעת זקנה, ככלות כוחנו אל תעזבנו'.

בהזדמנות זאת ברצוני לאחל לעדנה תדהר הצלחה רבה בתפקידה החדש בניהול בית סביון.

-אני רואה שיש בקרוב התרמת דם. זאת לא עונה קצת "חלשה" למבצעים כאלה?

דבורית: "בנק הדם פנה אלינו, ממש בתחנונים, כי נוצר אצלם מחסור גדול במנות דם בעקבות הקורונה. הם מבקשים שלמרות הקורונה נעשה מאמץ לתרום כמה שאפשר יותר!"

ההתרמה תתקיים ביום ראשון הקרוב, 16.1.2022 בין השעות 16:00-20:30. ניתן להירשם באפליקציה שנשלחה למכשירים הניידים ב"ידיעות יבנה". עשו מאמץ קטן לטובת מעשה גדול - ובואו בהמוניכם.

מערכת הבריאות נמצאת שוב בתזזית. הקורונה כמובן דורשת את שלה, ובין לבין נערכים בימים אלה חילופי התפקידים בבית סביון. שאלנו את דבורית:

איך הגל הנוכחי של הקורונה מתבטא בשולחן שלך, כמנהלת מערך הבריאות?

דבורית: "אני החוליה המקשרת בין החבר לגורמי הרפואה / צח"י. לאחר פניית החבר, דבר ראשון אני דורשת בשלומי ומנסה לסייע לו, ככל הנדרש. לאחר הסכמתו להפצת המידע לגורמים הנוספים, הכדור מתחיל להתגלגל ומסתתרים בהודעת דוברת צח"י - שרית שניר-חפץ. כמובן שנפח הפניות היה השבוע חריג והתפרס על מרבית שעות היממה.

השבוע, ביום ראשון קיימנו מבצע חיסוני קורונה מס' 4 הניתן לאנשים בני 60+ ולאנשי הצוותים הרפואיים. **ביום זה חוסנו 149 חברים.** מבצע החיסונים יצא לפועל בסיוע התנועה הקיבוצית ומשרד הבריאות ועל כך תודות. וכמובן תודות לכל הצוות הרפואי וצוות המחשוב שלנו, שעזרו להוציא לפועל מבצע חיסונים זה. אני מקווה שברגע שתתקבל החלטה על חיסונים לבני ה-60 ומטה, נצליח לקיים בשנית חיסוני קורונה אצלנו, במרפאה. החלמה מהירה לכל החולים ובריאות לכולם.

- נפרדתם בבית סביון מטובה פניני. כמי שרואה ושותפה לנעשה, תוכלי להאיר על חלק מהעשייה של טובה בבית סביון?

"אנסה לתמצת את הדברים שאמרתי בפורום של עובדי הבית בעת הפרידה מטובה. כל הנכנס לבית סביון מרגיש היטב את

מילה לסיים?

אני שמחה לנצל את ההזדמנות ולהודות לצוות המרפאה, שקיבל השבוע תעודת הוקרה בציון מאוד גבוה ממנהלת אשדוד, על עמידה ביעדים של קופת החולים. ובקשר לקורונה: שימרו על ההוראות שמופיעות בצח"י חירום ובתקשורת. קחו

בחשבון שלא תמיד ההנחיות חופפות, מכיוון שאנחנו קהילה מגוונת בצעירים ומבוגרים, ובערבות הדדית אחד לשני. מאחלת לכולם בריאות ורק טוב, ואני זמינה לענייני הבריאות, ואשתדל לעזור על הצד הטוב ביותר".

שוחחה: דינה ספראי

"היה לי חבר היה לי אח, הוטס לי יד כשאקרא"
(יורם טהרלב)

ברוח שירו של יורם טהרלב ז"ל
ובימים מורכבים אלו
בהם נדרשת יד אוהבת ואוזן קשבת
להעניק לכל אחד ואחת את ההרגשה שהם אינם לבד,
אנו חשות ורוצות להעצים את הביחד כקהילה
ומציעות רעיון של

חיבוק וחיזוק משפחות

ההשתתפות במיזם משמעותה:

- להתעניין בשיחה טלפונית ■ מפגש על הדשא / במרפסת,
  - מחווה קטנה של תשומת לב ■ תקשורת אישית מתמשכת,
- כדי שכל משפחה שמעוניינת תרגיש את הביחד!!

מוזמנים להצטרף למיזם המתאים למשפחות בכל גיל!

ניתן לפנות לרחלי ורויה בנייד / בהודעה, והכל יתקבל ברצון ובאהבה..

ימים טובים ובריאים לכולנו

רויה - הגיל השלישי, רחלי ויצמן ועדת התרבות, יהודה שריד - מרכז חברה ופרט

העציונים – סיפורו של הגרעין / פנחס רוזן

הייסוד השתתפו כ-70 עד 80 חברות וחברים. הוחלט שכל חבר גרעין אשר אינו עסוק בהשלמת בגרות ייצא ליבנה להכשרה ויצטרף ל"אחיעזר", שעדיין הכשירו עצמם לחיי קיבוץ. על חברי הגרעין נמנו גם בנות ומעט בנים שעדיין למדו בכיתה י"א. הם יתגייסו רק כעבור שנה, עם סיום לימודיהם, ויצטרפו אל הגרעין שישהה אותה שעה בהיאחזות, מעל גשר בנות יעקב.

גרעיני הנח"ל מכל זרמי ההתיישבות עשו את שירותם בקיבוצים. לאחר שסיימו חודשי טירונות בבסיסים, הם שילבו עבודה ואימונים צבאיים שהזכירו במידה מסוימת את הכשרות הפלמ"ח, בשעתו.

תנועות ההתיישבות ראו ערך חשוב מאין כמוהו בקיומה של מסגרת כזאת, שנועדה לחזק את הקבוצים הקיימים ולהרים קבוצים חדשים. ואכן, משנת 1949, שנת הקמת הנח"ל ועד בערך סוף שנות החמישים, היו אלה בוגרי התנועות החלוציות שהביאו לפריחה ולגידול דמוגרפי של התנועה הקיבוצית.

גרעין עציון, בתיאום בין הצבא והקה"ד, נועד לעשות את שירותו בקבוצת יבנה. עד אז יבנה כבר קלטה שתי מחלקות במסגרת הנח"ל. המחלקה השנייה כבר מוקמה ב"מחנה הנח"ל" אשר שכן בפאתי המשק. שתי שורות צריפים הפונות זו אל זו, מגרש ביניהם, תורן עם דגל ומועדון.

קליטת הגרעין החדש כבר היה סיפור אחר. הפעם הבינו אנשי יבנה כי מדובר בגרעין

לפני 20 שנה, ביובל 50 שנה של הגרעין שלנו, תיעדתי עבור ענף מורשת את קיצור תולדותיו של הגרעין. היום, במלאת 70 שנה להקמתו של הגרעין, אני מביא את הדברים שכתבתי.

"ונותרנו מעט. מה רבים שאינם כבר בנינו, אך נזכור את כולם". חיים גורי

"גרעין עציון הוא הדבר הכי טוב שקרה ליבנה". זקני יבנה

לשוב ולהיזכר בימים הרחוקים ההם, בימים היפים שהיו!

גרעין עציון נוסד בט"ו בשבט שנת 1952. ייסוד הגרעין התקיים בוילהלמה – היום מושב בני-עטרות. במקום ישבה באופן זמני קבוצת בארות יצחק, לפני שעלתה למקומה הקבוע, במרחק קטן משם. מקימי הגרעין היו בוגרי סניפי בני עקיבא, בעיקר מירושלים, תל אביב, חיפה והקריות, וחברת הנוער "אחיעזר", שבמסגרת עליית הנוער קיבלה את הכשרתה בקבוצת יבנה.

הגרעין קיבל את שמו, המנציח את יישובי גוש עציון שנפלו במלחמת השחרור ב-1948. הגרעין היה גרעין בני"ע, התשיעי במספר הגרעינים הארציים, שהוקמו שנה אחר שנה.

צירופה של חברת "אחיעזר" אל הגרעין הארצי של בני עקיבא, היה המקרה היחידי בו היו בגרעין חברים שלא באו מסניפי בני עקיבא, וגם לא היו בעבר חניכים בתנועה. קשה לאמוד את מספר החברים ביום היווסד הגרעין. המספר יתברר רק עם היציאה לשירות הצבאי במסגרת הנח"ל. באספת

הדוקים עם אנשי הגרעין.

בקיבוץ הדתי התגלגל באותו זמן רעיון להעלות נקודה חדשה לא הרחק מקבוץ סעד שבנגב, ולפתוח גוש חדש של קבוצות. המקום היה אמור להיות על אדמות נחביר. במקום זה הוקם כעבור שנים קיבוץ "עלומים". הרעיון לא היה מגובש והחלטי ולא הגיע להחלטה סופית ומעשית. רעיון בוסר. יבנה, שעקבה מקרוב אחר המהלכים של מזכירות הקה"ד, וגם היתה לה השפעה גדולה בניהול התנועה, הפעילה את כל כוחה לקבל את גרעין "עציון" אליה עם תום השירות הצבאי, ולהוריד בשלב זה כל דיון על הקמת נקודה חדשה. לאנשי הגרעין נודע על הרעיון של הקמת נקודה חדשה רק בהיותם בהיאחזות, ובלא שדובר איתם על כך ע"י גורם תנועתי כלשהו. אבל הרצון להקים נקודה חדשה היה משאת נפשם של החברים. זה היה טבעי שהצעירות והצעירים לא ירצו להשלים קיבוץ של "זקנים". החיים העצמאיים בהיאחזות במשך שבעה חודשים אף העצימו רצון זה, והם בהחלט הרגישו

שחונך להגשמה, וחלקם אנשי "אחיעזר" שכבר היו חצי קיבוצניקים. ליבנה היו תוכניות ברורות לעתידו של הגרעין החדש. ביבנה עמדה חברת הילדים הבוגרת (הראשונה בקה"ד) לסיים את לימודיה כעבור עוד שנה, והבעייה שעמדה לפני קברניטי הקבוצה היתה כיצד לשלב את הילדים הבכורים בקיבוץ, לאחר שירותם בצבא. מספרם היה מועט ובמיוחד מעט מאוד בנים. פער הגילים בין החברים לגיל היה מאוד גדול. מספר החברים מתחת לגיל שלושים היה קטן וכקבוצה, היא לא היתה משמעותית. היה ברור שילדי "ביכורים" (כך הם נקראו), יתקשו מאוד למצוא את עתידם בביתם, ולא יהיה בכוחם למשוך אחריהם את המחזורים הבאים – הגדולים יותר – להצטרף לקיבוץ.

לכולם היה ברור שיבנה זקוקה בדחיפות להרבה "דם צעיר". גרעין עציון היווה פוטנציאל מתאים שמגיע ממש בזמן הנכון, ואנשי יבנה פתחו מיד, בעוד הגרעין משרת בנח"ל, במערכת יחסים קרובים ואפילו

קומזיץ
עציונים 1963,
צילם: שמעון
תדהר ז"ל

שיש בכוחם – מכל הבחינות – להצליח במשימה. לזכות חברי הגרעין ייאמר שהם הבינו את הצורך שיש ליבנה בקבלת השלמה צעירה ולא ביטלו בשום אופן נימוק זה. ואמנם, כשהיה ברור שהתנועה לא מרימה קיבוץ חדש והגרעין נועד להשלמת יבנה, ובו בזמן, יבנה מהדקת חזק חזק את הקשרים עם הגרעין ומשכנעת אותו בנחיצות המשימה, שאינה נופלת בחשיבותה מהקמת נקודה חדשה, מקבל הגרעין החלטה שהוא מוכן להגיע ליבנה. הוא עושה זאת בלב שלם ובאופן בוגר.

הפרשה הזאת לא היתה מלווה בעימותים, לא עם התנועה ובוודאי שלא עם יבנה.

בחודש מרץ 1954 פסקו העבודות בהטיית מי הירדן. הגיע לסימום תפקידו הביטחוני של הגרעין, והוא שב ליבנה להשלמת השירות הצבאי. חודשי השירות האחרונים כבר כללו פחות אימונים. חברי הגרעין השתלבו בכל ענפי המשק במסירות ובהתלהבות. לחברי "אחיעזר" לשעבר, שהיו כבר מנוסים בהוויות הקבוץ, ובעלי ניסיון והכשרה בעבודה, היה קל יותר ומן הסתם, סייעו ליתר חברי הגרעין להיקלט, הן בעבודה והן ביחסים עם חברי הקיבוץ.

במהלך החודשים הבאים עמד הגרעין לפני מבחנו הקשה. החברים היו צריכים לקבל החלטה, האם לעזוב בתום השירות או להישאר בגרעין ביבנה. כמו שניתן היה לצפות – לחלק היה קל להחליט, וחלקם התלבטו עד שהגיעו להחלטה. הדבר לא פגם באווירה הטובה ששררה בין חברות וחברי הגרעין. לעוזבים היה המהלך מלווה בצער –

אם מעט ואם הרבה – ולא בלי קושי, תוך הערכת החברים שהחליטו להישאר. ולנשארים היתה הבנה לשיקולם של העוזבים. עם זאת, גם להם היה קשה ומצער להיפרד מחברים טובים ואיכותיים שקשרים רבים נקשרו ביניהם.

גרעין עציון התגייס לנח"ל באוגוסט 1952. באוגוסט 1954 תם שירות הבנות, ולאט לאט נפרדנו מהבנות שהחליטו לא להישאר. הבנים השתחררו חצי שנה מאוחר יותר, בפברואר 1955, וגם כאן תהליך העזיבה נמשך לא מעט זמן, כמספר חודשים. 34 חברות וחברים החליטו להישאר ביבנה. כ- 20 עד 25 חברים החליטו לעזוב. זאת היתה הקבוצה שהלכה יחד כל הדרך, מהגיוס ועד השחרור. מספר זה לא כולל את בני "ביכורים". במהלך חודשים אלה שבו הביתה בנות "ביכורים" (ילדי יבנה), לא כקבוצה, אלא כל אחת לאחר סיום שירותה הצבאי. שני בנים יחזרו מאוחר יותר. השילוב עם חברי הגרעין היה מהיר וטבעי, והוא היה מלכתחילה מרכיב שעתיד להיות חלק מהגרעין. עם שובם הביתה, נראה אם כן שנתגשמה התוכנית שהגו אנשי יבנה שלוש שנים קודם לכן. יבנה מקבלת גרעין טוב וחזק. הרכבו הם חניכי בני עקיבא שקיבלו חינוך תנועתי לחיי הגשמה ממדריכים מצוינים שהיו חברי קיבוץ, יוסקה שפירא ונתן קויפמן, חברי "אחיעזר" שהתחנכו שנתיים ביבנה בהדרכת מרדכי חיות, שהוציא מתחת ידיו את אחת מחברות הנוער הטובות, ואולי הטובה ביותר שקלטה יבנה, ובכורי הילדים של יבנה שמקבלים על

עצמם להמשיך את המפעל הנהדר שהקימו הוריהם.

הגרעין הזה הוא שכבת הביניים שיבנה היתה זקוקה לו כל כך, והיא מקבלת אותו בדיוק בזמן הנכון. למרות שהגרעין הצטרף ליבנה לבנות בו את ביתו, הוא דרש להמשיך ולקיים את המסגרת החברתית העצמאית שקיים עד כה ולמעשה, לקבל מעין אוטונומיה בנושאים ובאורחות חיים שונים. במועדון שקיבל הגרעין נערכו אספות שעסקו בשאלות מעשיות וגם אידיאולוגיות. החברים התייחסו לנושאים חברתיים וגם לנושאים משקיים. כמו כן קבע הגרעין את נציגיו לוועדות השונות של הקיבוץ. נערכו פעולות חברתיות בערבים, והגרעין קיבל גם ימי עיון מרוכזים, משעות אחר הצהריים. גם טיול או שניים קיים הגרעין באופן עצמאי ועוד. מובן שהחברים נטלו חלק גם בפעילויות השונות והשוטפות שהתקיימו בקבוצה.

וכאן התגלתה יבנה בתבונתה ובחוכמתה. מוסדות הקבוצה קיבלו את "המעמד" המיוחד של הגרעין ואף היו שותפים בקביעת הסדריו וגבולותיו ועודדו את קיומו. חברי

יבנה היטיבו להבין שהקליטה המלאה והסופית היא תהליך של שלבים, ואמנם לא נשמעו כל הסתייגויות, וכך אכן היה.

לצד קיום המסגרת הכללית של הגרעין, החלו לצמוח מסגרות קטנות יותר המורכבות משניים, היא והוא. בל"ג בעומר 1955 נערכה החתונה הראשונה בגרעין (בן "אחיעזר" ובת "ביכורים") ונתנה את האות לשטף של חתונות, כאשר תוך פחות משנתיים נישאו כל חברי הגרעין. כמעט כל הזיווגים היו בין בנות ובני הגרעין. "המסגרת הכללית" אמנם לא פורקה רשמית, אך לאט לאט נעלמו רבים ממרכיביה. המועדון המשיך להיות פעיל, בו אכל הגרעין את סעודות השבת עוד זמן רב וקוימו בו פעילויות שונות.

קליטת הגרעין בקבוצת יבנה היתה הצלחה גדולה. תרומתם של חברי הגרעין לקבוצה התבלטה בכל תחומי החיים. יבנה עם העציונים היתה בלא ספק שונה מזו שהיתה עד בואם של העציונים. משימתו החשובה של הגרעין – להקים רצף דורות - הושגה ובכך הביאה לחיזוקה ושגשוגה של קבוצת יבנה.

קומזיץ עציונים
וילדיהם 1962.
צילם שמעון תדהר
ז"ל

10 שאלות ועוד... עם גדי סימון

רקע: נולדתי ב-1959 בקיבוץ סעד. למדתי בתיכון בקבוצת יבנה והכרתי את אביבה. התחתנו בגיל צעיר, כשעוד שירתתי בצבא, בקומנדו הימי. נולדו לנו ששה ילדים. כשהגעתי לקיבוץ עבדתי בגד"ש. רוב השנים עסקתי בחינוך הלא פורמלי - משק ילדים, ניהול הפנימייה וריכוז חינוך. ריכזתי את צמ"ד, ובמקביל ניהלתי את מטע הזיתים. עשיתי תואר ראשון בלימודי ארץ ישראל, ותואר שני בלימודי הסביבה. בשש השנים האחרונות ריכזתי במועצה את המחלקה לאיכות הסביבה, וכעת אני מנהל את מטע האבוקדו (פרטים בהמשך).

10 שאלות

01 זיכרון ילדות. הקמת משק הילדים בסעד. כשהייתי בכיתה ה' התגלגלו לידינו 10 לירות וכמה עזים ובבשים ואנחנו, ילדי הכיתה, שתלנו ערוגות וטיפחנו עדר קטן, ובמו ידינו הקמנו משק ילדים. שנה לאחר מכן מינו מבוגר אחראי למשק הילדים שאנחנו הובלנו. זאת היתה חוויה מכוונת עבורי.

02 משהו שאתה שמח להיות חלק ממנו ביבנה. אני שמח להיות חלק מהצוות הירוק, עם אנשים שהסביבה חשובה להם.

03 מישהו מיבנה שהיית מתחלף איתו/ה ליום אחד. עם הרבה אנשים שמקדישים ממרצם ומזמנם להתנדב ולתרום לחברה בשקט ובצניעות.

04 מקום בעולם שהיית חי בו, אם לא היית חי ביבנה. בשנה האחרונה הייתי שלוש פעמים בסיני. המקום מעורר השראה, ויש בו גם משהו מאוד בראשיתי, לא שהייתי חוצה לגור שם, אבל יש לי הרבה חיבור למקום.

05 מי מצחיק אותך? כוכבי ארץ נהדרת. יש שם לא מעט קטעים על גבול הגאונות ולפעמים המציאות עולה על כל דמיון. הומור חזק ונוקב.

06 מישהו שהיית יושב איתו לכוס קפה. חנה יעיר. היא באה מתחום המטעים ונעזרתי בה לא מעט. יש בה חוכמת חיים וראייה אופטימית, למרות התלאות שעברה בחיים.

07 הספר האחרון שקראת. ספר "אפס מגבלות". מציג שיטה עתיקה מהוואי, ליצירת אושר, בריאות ושלוה.

08 מה מפחיד אותך? הטרלול שגורמת הקורונה, בין המצדדים למתנגדים לחיסונים.

09 דמות שהיא השראה בחיך. עמיעד לפידות. ה'גורו' של הקיימות בישראל. הוא בנה את ביתו בצורה הכי מקיימת שאפשר בכרם מהר"ל, בסביבה עם איכות חיים גבוהה, ואז החליט לעבור יחד עם משפחתו לגור בטירת הכרמל, בשכונה זנוחה, ושם התחיל לעשות פעולות סביבתיות מקיימות. הוא הצליח לגייס את השכנים ליוזמות שלו. לאחרונה הוציא ספר בשם "התפוח נפל רחוק מהעץ".

10 מה יבנאי בעיניך? אנשים המוכנים להתנדב ולתרום, מפעלי הקיץ בהם מעורבים רבים מילדינו, המעורבות החברתית שנעשית דרך גורמים שונים ומגוונים. ועוד

גדי, שתף בעשייה שלך בנושא העלייה של יהודי אתיופיה

נפלה בידי הזכות, במלא מובן המילה, להיות שותף בהבאתם לארץ של בני הקהילה האתיופית שעשו את המסע הקשה מאתיופיה לסודן, והגיעו לארץ דרך הים בתחילתו של מבצע משה. זה אירוע מכונן ומרגש, לפגוש קבוצה שאלפי שנים הייתה מנותקת מירוסלם שבארץ ישראל, וכל השנים חלמו על עלייה, והנה אני חלק מאלה שמגשימים להם את החלום. אחרי שפגשתי את יפה טקה שעבדה כאן, והיא סיפרה לי על המסע שלה, הבנו שיש לנו סיפור משותף. במסגרת מטלה בלימודי לתואר שני, בחרתי לראיין את יפה ועוד כמה אנשים שהשתתפו במסע. כשיפה קראה את העבודה היא התרגשה מאוד, והבנו יחד שצריך לעשות מזה משהו משמעותי.

ואז, בקורס מנהיגות, נדרשתי להפיק אירוע. יפה ואני הקמנו צוות שכלל עולים שעשו את המסע, וחבר'ה מהשייטת ומהמוסד שהשתתפו במבצע. האירוע, שנערך במתנ"ס באשדוד עם כ-200 מוזמנים, רובם מהקהילה האתיופית, כלל סיפור מיוחד (על המשאית שהתפרקה), וכמובן את הקרנת הסרט שהפקנו בעזרת צוות הווידיאו של הקיבוץ (תודה!!), ובו ראיונות עם יוצאי אתיופיה על תלאות המסע ועד ההתאקלמות בארץ. למרות שהסרט היה עשוי כולו מצילום ברקע אחיד ופשוט ונעשה באמצעים דלים, הוא יצא מאוד מרגש. יפה ואני מוזמנים מדי פעם להופיע איתו.

בימים אלה אתה מחליף תפקיד, מריכוז איכות הסביבה במועצה לניהול מטע האבוקדו. קח אותנו למעבר הזה.

הייתי מנהל איכות הסביבה במועצה, תפקיד שלא היה קיים, ובניתי את המחלקה מאפס. בנוסף לפעילות השוטפת פעלתי בתחומים הקשורים לקהילה. גולת הכותרת היא הפעילות של "חודש שבט" – החודש הירוק, במועצה. פעלנו גם להעלאת המודעות לשמירה על הסביבה ולמניעת זיהום מהמדורות ב"ג בעומר, ועסקנו בטיפול יוזמות קהילתיות סביבתיות באמצעות תקצוב מיוחד לפרויקטים שהיוזמה שלהם מגיעה מלמטה, מפעילים סביבתיים. בקבוצת יבנה הסכום יועד לבוסתן ולמחסן יד שנייה.

יש לך מחליף במועצה?

התפקיד פוצל. עובד אחד עוסק בתפעול השוטף, שני – עומד בקשר עם הגופים הציבוריים שעוסקים בנושאי זיהום סביבתי, והמתנ"ס לקח על עצמו את היוזמות הקהילתיות.

ומה משך אותך לאבוקדו?

חשבתי על שינוי. תחום מטע האבוקדו קרוב אלי ומתחבר עם מקומות שעסקתי בהם בעבר. חשוב לי לטפח את מטע האבוקדו כ"גידול בר קיימא", כלומר לצמצם ככל האפשר את השימוש ברעלים.

ומסר סיום?

אחריות השמירה על כדור הארץ נמצאת בידינו. ולכל אחד ואחד יש שתי ידיים.

פנים חדשות

אולי כבר פגשתם את אביאל מתל"ם בקופה של החנות. גם אם לא הכרתם אותו עד עכשיו, בטח חלפתם על פניו במתחם המטבח, שם היה עד כה יד ימינם של גמליאל, עדו ועדנה, שולט היטב בממלכת המחסנים ובמלגזה.

אביאל, שאלנו, באיזה שלב אתה בתוכנית תל"ם?
אביאל: תוכנית תל"ם היא של שנה וקצת, עם אופציה להמשך. אני סיימתי שנה וכעת אני מאריך את התקופה."

ואיך המעבר מתפקיד לתפקיד?

"בתפקיד הקודם הייתי בתנועה כל היום. בתפקיד הנוכחי אני יושב הרבה ואני לא רגיל לזה, אבל זה עניין של תרגול. במטבח ניהלתי את המחסן וזו אחריות גדולה. צוות המטבח אומר שהוא מתגעגע. מחליפים אותי דויד, בחור חדש מתוכנית תל"ם, ועובד שכיר בשם נחמן.
בתפקיד הנוכחי בחנות אני סדרן ועובד בקופה, ויש לי תחומי אחריות."

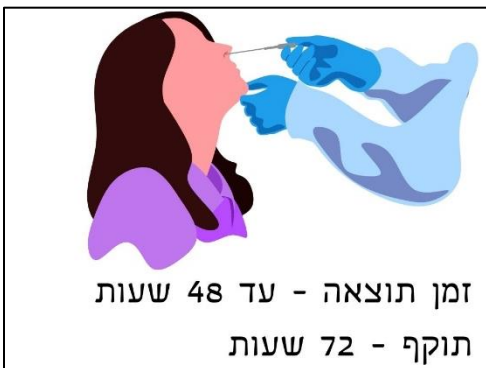
תוכניות לעתיד?

"לאט לאט."

ועל יד קופה, אבל בפוזיציה חדשה לגמרי, אנחנו פוגשים את **נעמי טסלר**. אחרי 26 שנים בחנות עלתה נעמי לקומה מעלליד הקופה שבכניסה לחדר האוכל, והעלתה את הזריזות והזיכרון המופלא שלה למספרים, קומה אחת למעלה. בהצלחה נעמי!

גל הקורונה ומחלות החורף

גל הקורונה וריבוי החולים בשפעת מורגש היטב. מספר החולים בשפעת לא מבוטל. על מאומתים לקורונה יש מידע יותר ברור. יש כ-25 מאומתים בקיבוץ, נכון לדקה זו ביום חמישי בצהריים. אלו ששהו עם מאומתים עשו בדיקת PCR אך התוצאות, שאמורות להתקבל תוך 24-48 שעות, התעכבו. ממש עם כתיבת שורות אלה ביום חמישי בבוקר – הגיעה התשובה עבור נבדקים ממוצאי שבת. אחד הענפים שמושפע מכך באופן בולט הוא ענף הרכב. "חמישה נהגים היו בבידוד", אומר שמוליק ליברמן. **אז איך הסתדרתם?** "אני התחלתי לנהוג, למרות שאני בחופשת מחלה. הנהגים שהסיעו מורות שבדיעבד נמצאו מאומתות נבדקו אבל לא עבדו במשך ארבעה ימים כי תוצאות הבדיקה לא הגיעה. מצד שני הנוסעים המאומתים לא צריכים הסעה, כך שהצורך בהסעות פחות ובכלל, אנשים ממעטים בימים האלה לנסוע, כך שאיכשהו הסתדרנו."

זמן תוצאה - עד 48 שעות
תוקף - 72 שעות

פרסום מן האינטרנט

הילדים בבידוד עד תחילת שבוע הבא.
בנוסף לא מעט מטפלות חולות בשפעת קשה
או בדלקת ריאות, ונוצר מצב, כמו בכל
הארץ, של חסר בכח אדם.

אנחנו כל הזמן מחפשים את האיזונים. מצד
אחד כמה שפחות לנייד עובדות ממסגרת
למסגרת, ומצד שני לאפשר שגרה. מקווים
שההורים מקבלים בהבנה את האילוצים
שנוצרים".

נאחל לכל החולים רפואה שלמה, ולכל
הבריאים – שישארו כך.

לדבריה של דוסי אלטמן, מנהלת מש"א, "יש
לחץ בחינוך ובגיל הרך, אבל ביתר הענפים
בינתיים אין קריאות מצוקה. כנראה למדו
להסתדר עם פחות עובדים. לא מעט עובדי
חוץ עוברים בימים כאלה לעבוד מהבית. בזכות
בדיקות האנטיגן חוזרים למסלול מהר".

"ומה תמונת המצב בגיל הרך?" שאלנו את
נעמי ליבר. נעמי: "המצב משתנה מרגע לרגע.
כרגע ישנה מטפלת מאומתת בגן וילדי הגן
בבידוד. בהתאם להנחיות, נפתח את הגן רק
לילדים מחוסנים ומחלימים. ישנה מטפלת
מאומתת נוספת מפעוטון רימון, גם שם

עקב המחסור החמור במנות דם

שירותי הדם של מגן דוד אדום
מקיימים

מבצע התרמת דם

באולם האירועים בקבוצת יבנה

ביום ראשון 16.1.2022

בין השעות 16:00-20:00

תרומתך תעניק ביטוח דם לשנה לך ולמשפחתך

כניסה לתרומה תתאפשר עם מסכת מגן
בלבד!

נא להצטייד בתעודה מזהה הכוללת תמונה ומס'
זיהוי

תרומת הדם שלך
יכולה להציל חיים

אזרח / ית יקרה
הגעת לאתר התרמת דם
נא פעלי/ בהתאם להנחיות!
נא להקפיד!

על שימוש במסכת מגן פה-אף ושמירת מרחק חברתי

אם הנך סובל ממחלת חום, שיעול או קושי בנשימה
אם היית לאחרונה במגע עם חולה קורונה מאומת
אין באפשרותך להיכנס עמך הסליחה

אם חלפו 28 ימים: מיום ההחלמה מקורונה
/מיום החשיפה לחולה קורונה מאומת
חזרה מחו"ל: לאחר קבלת אישור יציאה
מבידוד ממשרד הבריאות

הנך רשאי להתחיל בתהליך תרומת הדם,
בכפוף לתנאי התשאול הרפואי

לתיאום התרמות דם
ולתיאום תרומת פלסמה ממחלימים מנגיף הקורונה
חייגו: 03-6610567

MAGEN DAVID ADOM IN ISRAEL מן דוד אדום בישראל

אפליקציית מד"א שלי הורד עכשיו!

ארגון ההצלה הלאומי

תרבות בחודש שבט

❖ **סרט לכבוד יום השואה הבינלאומי**
 ביום רביעי כ"ד בשבט 26/1 – **סינמה קפה**
 - לרגל יום השואה הבינלאומי, נקרין את
 הסרט – **ברנשטיין הפרטיזן האחרון**.
 איש משכניו של ברנשטיין בן ה-97 לא משער כי
 הוא אחד מאחרוני המפקדים של גדודי
 הפרטיזנים. בתום הסרט תתקיים שיחה עם
 הבימאי, רומן שומנוב.

❖ **חוג ריקודי עם עם ינאי ריין** – חוזר
 בגדול בתחילת פברואר. בימי ראשון משעה
 20.00. כל חובבי הריקוד מוזמנים. החוג
 מותנה במספר המשתתפים. מי שמעוניין
 להשתתף בחוג ולהתחייב, מוזמן להירשם
 אצל רחלי.

"פקחתי את עיניי היה אז חודש שבט
 ראיתי מעליי ציפור קטנה אחת
 ותכלת השמיים וענן יחיד
 וראיתי את ההר הירוק תמיד"
 (יורם טהרלב)

❖ **אירוע ט"ו בשבט - נדחה עקב אילוצי
 הקורונה והבידודים הרבים.**

❖ **מבצע דוגו**

ביום שלישי ט"ז בשבט 18/1- נקיים את
 מבצע דוגו המסורתי, בהובלת הנוער שלנו.
 בשל אילוצי הקורונה, עדיין נשמח
 למתנדבים לעזרה בהכנת הארוחה. ניתן
 לפנות לרחלי ולמור.

להתראות פסחנות!

- * חגיגת בת המצווה של **יהל לב** –
 נדחתה.
- * שבת בר המצווה של **תומר פניני**
 תחול אי"ה בשבת פרשת יתרו (כ'
 בשבט, 22.1).
- לבעלי השמחה עדיפות בקבלת דירות אירוח.

מ.א חבל יבנה מזמינה מועמדים/ות
 לתפקיד יו"ר ו. ערר לארנונה.
 כל הפרטים בנוגע לתפקיד נמצאים באתר
 המועצה, תחת "קול קורא להצעות" או
 בקישור- <https://did.li/0Qx1C>.
 את המועמדות ניתן להגיש עד ה-31.1.22.
 לבירורים טכניים אפשר לפנות לדורון -
 גזבר המועצה.

יום שלישי
18.1.22
 ט"ז בשבט תשפ"ב

#מבצע דוגו ה-4 בקבוצת יבנה

* ע"ש ישראל חי וקיים!!! *

נוער קבוצת יבנה מזמין אתכם
 לקחת חלק במבצע דוגו
 לאכול מנת פלאפל << להצטלם >> לשלוח אלינו
 עם השלט:

"מקדצ"ב 12 - ע"ש ישראל חי!"

השנה יגבה סכום סימלי עבור כל מנה, ונתרום את הכסף לעמותת התומכת בניצולי שואה
הפלאפל יחולק בדוכנים בחדר האוכל,
ונציגי כל משפחה יקחו הביתה. מ 17:45-18:30.
 (מקדצ"ב וליג'י השלישי יתקצב משלוחים, דהרשמה מראש)

משולחנו של המזכיר / נח חיות

גל האומיקרון

זה התחיל ברחבי העולם, עלה ארצה ועכשיו נקלט גם אצלנו - זן האומיקרון. צוות צח"י עוקב בהתמדה אחר הנעשה בארץ, אחרי ההנחיות המשתנות ומנסה להתאימן אלינו, ביבנה. ההבדל המהותי בין הגל הנוכחי למערכות הקודמות הוא שהאחריות עברה מהמוסדות אל הפרט, הן ברחבי המדינה והן אצלנו ביבנה. גם אנו בצח"י עברנו מהוראות להנחיות ולהסבר, ואנו מקווים לסייע לכולנו לעבור את המשבר בשלום, תוך שמירה על שגרת עבודה, שגרה חברתית ועל מערכת החינוך שכפי שנראה היא השבירה והרגישה מכולם.

כמו בעבר, חשוב לדעתי לבחון את ייחודנו להיעזר ביתרונות הסגוליים שלנו; משק מעט מבודד, מרכז החיים של רבים מאיתנו הוא בתוך הקבוצה, משמעת פנימית טובה יחסית ולעומת זאת יש לנו גם סיכונים מיוחדים שהבולט שבהם הוא חדר האוכל המשותף. קראנו לחברים לחזור ולאכול בבית, או לפחות להימנע מלהצטופף. חברים שבן משפחה שלהם נחשף, ראוי שיימנעו מלאכול בחדר האוכל ולהסתובב במקומות ציבוריים עד שבן המשפחה מקבל תשובה שלילית. יש שחושבים שלא ניתן למנוע את הדבקת האוכלוסייה כולה. נדמה לי שזו מסקנה חפוזה ובינתניים, תודה לאל, אנו מתנהלים בצורה מניחה את הדעת וצריכים לעשות את המאמץ הראוי להימנע מהדבקה המונית ומסיכון הקהילה.

אספה

תקציב 2022 אושר ויוצא לדרך. בהצבעות הביניים אושרה לשנה נוספת "השתתפות

החבר", תוך שמתקבלת ההסתייגות לגבי תוספי המזון - שיוצאים מרשימת ההשתתפות. הסכום המוערך של השתתפות החבר ב"תוספים" בשנת 2021 יירד מהתקציבים האישיים. לא מדובר בסכום משמעותי אך חשוב שנבין את הקשר ההדוק בין ההוצאה הציבורית שלנו לבין התקציבים האישיים. ככל שנעמוד על זכותנו להמשיך ולצרוך במשותף "ככל צרכנו", כך תקטן האפשרות להעלות את התקציבים האישיים, וכן כמובן גם הפוך - התקציבים האישיים יגדלו כשנקטין את ההוצאה הציבורית שלנו.

בסעיפים אחרים, אושר מיקומו החדש של ה"סטודיו" ליד בית עקד ואושרה ההצעה של ועדת הצעירים והנהלת הקהילה בנושא תקציבי החיילים, שמאפשרת לחיילים שיבחרו בכך, לצאת לתקופה מסוימת לעצמאות כלכלית. לפני פחות מחמש שנים יצרנו את מסלול הצעירים בו יוצאים צעירינו לשנים ארוכות לעצמאות כלכלית. לצד היתרונות הבולטים במסלול זה, ניכרים גם חסרונותיו, ובהם היעדרות של הרוב המכריע של בנינו ובנותינו מענפי המשק, למשך תקופה ארוכה. לא רצינו להרחיב את העצמאות הכלכלית גם לתקופת הצבא, אך העלייה המשמעותית בשכר החיילים בכלל, והחיילים הקרביים בפרט, אילצה אותנו לנקוט בצעד זה. אני מאמין שההצעה המאוזנת של הצוות, שהגדילה את תקציב כל החיילים, תפחית למינימום את מספר הבנים שייצאו לעצמאות כלכלית ואת משך התקופה של העצמאות הכלכלית, ושנזכה לראות את כולם שבים אלינו ל"שנת בית" ולהמשך המסלול.

באבן הדרך השנייה (2 א') להסבר על תהליך הבנייה ונכין את המשפחות לקראת הכנת "תיק דייר". בתוכניתנו להתחיל בהריסת הבתים הישנים ובבנייה החדשה לאחר חג הפסח הקרוב. בהצלחה!

התכנון של אבן הדרך השנייה הולך ומתקדם. בחלק הראשון (2 א') בו ייבנו 9 בתים, נותר רק בית אחד לשיבוץ וכמחצית משאר הבתים כבר נבחרו למגורים על ידי המשפחות. בימים הקרובים נכנס את הדיירים של השלב הראשון

פנים אל פנים – פגישות כשאפשר 😊 -
 "מדוע נאלם - נעלם קולך - תנועת הקיבוץ הדתי?" כך שאל נשיא המדינה את חברי אחד הקיבוצים בהם ביקר לפני מעל 30 שנה...? קול הציונות הדתית המתונה, הרואה בוו' החיבור מהות ולא פשרה, הרואה בדרך האמצע את שביל הזהב עליו דיבר הרמב"ם, הוא קול שאינו נשמע מספיק בחברה הישראלית.
 הקיבוץ הדתי לא התבייש לומר תמיד, גם בנושאים דתיים, וגם בנושאים חברתיים, כלכליים וחקלאיים, שיש למצוא פשרות ואיזונים, כי זוהי דרך החיים ורוח התורה. אבל לא תמיד הדברים הללו נשמעים. יש לכך תשובות רבות, ביניהן ההתכנסות פנימה לתוך העשייה בקיבוצים עצמם, תפיסת העולם הרואה במעשה את הדבר החשוב, ובדיבור עליו משהו לא צנוע המוריד מערכו, וגם העובדה שהמעשים החשובים שאנו עושים באמצעות מוסדות התנועה, לא תמיד מזוהים ישירות עמנו. נוסף לכך שמתניות וחיבור אינן מייצרות כותרות שאיתן אפשר "למכור עיתון", על אחת כמה וכמה שהן לא מייצרות רייטינג. בעולם שבו אנו חיים כיום, ברשתות החברתיות ובתקשורת, מה שקיצוני, מה

משולחנה של מזכ"לית – שרה עברון | להשמיע קול ולספר את הסיפור שלנו

עציונים - הסיפור התנועתי הרחב, הנותן משמעות לעשייה של יחידים וקיבוצים, מורכב מרצף של מעשי יום-יום שנראים לעתים קטנים. לפעמים של אדם בודד, לעתים סיפור מורשת של מקום, ולעתים תאריך בלוח השנה. השבוע, לקראת ט"ו בשבט המתקרב, אני רוצה להזכיר את סיפורם של העציונים בקבוצת יבנה, שבט"ו בשבט ימלאו 70 שנה לעלייתם להתיישבות. גרעין עציון, שקיבל את שמו כהנצחה ליישובים שנפלו בגוש עציון, היה תמהיל מיוחד של בוגרי חברת הנוער ביבנה: קבוצת "אחיעזר", והגרעין ה-9 של תנועת בני עקיבא. החבורה המופלאה הזו השתלבה עם בני הקיבוץ הראשונים שבגרו, ויחדיו היו לדור ההמשך שייצב והצמיח את קבוצת יבנה. המודל הייחודי שהופעל בקליטתם בקיבוץ התבסס על היכולת של הקיבוץ הקולט לתת מקום לזהותה הייחודית של הקבוצה ולפעילותה העצמאית, במקביל להשתלבותה בתוך הקיבוץ, היום היינו קוראים לזה: קהילה בתוך קהילה. ברכות חמות לכם עציונים יקרים, ברכות לקבוצת יבנה כולה. סיפור השראה שיכול להוות מודל גם לדור החדש.

שבתות הקיבוץ הדתי

השבת שחלפה הייתה השבת האחרונה בסדרת שבתות החורף של תשפ"א-ב, שבתות הקיבוץ הדתי. השמש המחממת ומאירה, הים, החול והדשאים המוריקים, היו המעטפת המושלמת לשבת של תוכן, של טיולים, של פינוקים ובעיקר של דיבוק חברים. הקורונה שכבר הרימה ראש, אילצה את הצוות המארגן לגלות יצירתיות, ובזכות הגמישות של מלון נחשולים ושל המרצים האורחים, הצלחנו להפריד את הציבור לשני מנייני ערב, לשיחות מקבילות ואף להתפלל שחרית בדשא שליד בית הכנסת. המשובים החמים במהלך השבת ובסיומה, העידו על כוחה של שבת כזו לשמח ולחבר גם בתוך החששות הללו, ומי ייתן שהחששות מהדבקה ילכו ויתבדו עד סוף השבוע. תודה ובריאות שלמה לכל השותפים, לחברי המזכירות הפעילה שלקחו חלק, לשרה עברון שהשתתפה בכל השבתות, ולחברי הקיבוצים שנרשמו, באו, נתנו יד, העריכו ויצרו תחושה של משפחה חמה ומלוכדת. בתוכנית העבודה שהוצגה השבוע בפני המזכירות המורחבת סומנה כמטרה לשנה הקרובה, שבת מיוחדת לגילאי הביניים, שאינם משתתפים בשבתות צעירים וגם לא בשבתות המסורתיות. נקווה שהמציאות אכן תאפשר שבת שכזו ושהיא תהיה לא פחות מוצלחת בכל הפרמטרים מהשבתות שכבר הפכו למסורת.

שאלים, ומה ששלילי מקבל חשיפה. כל היתר, נדחק לשולי הבמה, אפילו אם הוא חשוב, ואפילו אם זהו מה שרוב הציבור, "הציבור הדומם" חושב שהוא ראוי ונכון.

בהקשר זה אשתף כאן בשתי פגישות הנמצאות השבוע בסדר היום: פגישה שקיימנו עם מוביליה של קבוצה מרתקת של אנשי שמאל ישראלי, המעוניינים לקדם שיח של ריפוי בחברה הישראלית, ופגישה של רבני קיבוצים מקיבוצי התנועה וממוסדותיה, שמטרתה לשמוע משר הדתות מתן כהנא על הרפורמות החדשות ולהשמיע את רעיונותיהם. הפגישות הללו (זאת שהייתה, וזאת שבעת כתיבת שורות אלה לא ברור אם תתקיים במועדה, בשל הקורונה) מבטאות את הרצון שלנו ושל גורמים מסביבנו לשמוע ולהשמיע, לאחוז בדעותינו ובדרכנו ולנסות להשפיע על השיח, כי מילים ודיבורים יוצרים מציאות.

תוכנית העבודה של המזכירות הפעילה לשנת 2022 אושרה במזמו"ר – בישיבת זום רבת משתתפים שהתקיימה השבוע, הציגו חברי המזכירות הפעילה את תוכניות העבודה ואת תקציב התנועה לשנת 2022. כתבתי על התכנים בשבוע שעבר, ואני מנצלת את האגרת השבועית כדי להודות לכ-60 נציגות ונציגים שפינו שעתיים מזמנם, השתתפו בדיון, הקשיבו, הגיבו, והיו איתנו. זה ממש לא מובן מאליו!

מרפאה - אחות חירום 4000 / 050-6998317, איחוד הצלה 1221, דוא"ל mrkyavne@clalit.org.il

שעות קבלה ד"ר מיטל :

יום א' (16/1) – 17:00-15:00. יום ה' (20/1) 00:00-08:00.

שעות הפתיחה כרגיל. בימי א', ד' המרפאה תהיה פתוחה בצהריים עד 18:00.

בדיקות דם – יש לתאם תור מראש.
בברכת חורף חמים ובריא,

מריאט טומה - 113 הארפאה

רק בינתיים

יורם טהרלב

אתה נושא עיניך לשמים
ואולי זו הייתה מתנה
אני טומנת את ראשי בחול
ואולי אהבה אחרונה
בכל שנה אני אומרת בינתיים
ואולי לא היו הדברים מעולם
כן, בינתיים זה כמו אתמול.
ואנחנו כמו כלם.

הן לא נהיה פה פעמים
ואולי זהו רגע אחד
רק בינתיים רק בינתיים
והאשר היה ואבד
ועוד האש בוערת בעיניים
ואולי לא נשובה אליו לעולם
יפים יותר לא נוכל להיות.
כי אנחנו כמו כלם.

יש רגעים בהם נולד האשר
הן לא נהיה פה פעמים
יש רגעים בהם נולד כאב
רק בינתיים רק בינתיים
מי שרוצה לשמע חרש את הדפק
ועוד האש בוערת בעיניים
האם יספיק לשמע את הלב?
יפים יותר לא נוכל להיות.

על השירים : יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת : bimkomon@gmail.com
המערכת : דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישבין.